

[Funck Jensen.]

medfører — jeg beder om Tilladelse til et kort Citat —

„forholdsvis store Administrationsudgifter paa Grund af de mange smaa Obligationer og det vidtstrakte Tegningsapparat, som er nødvendigt for at faa hele Befolkningen i Tale“.

Desværre siger den højtærede Finansminister intet om, hvor store Administrationsomkostninger han regner med, men det kan vi maaske faa oplyst. Jeg vil foreløbig antage, at Annoncer, Brochurer og hvad der ellers skal til af Reklame — Papir har den højtærede Finansminister vel faaet Løfte om fra sin højtærede Kollega Handelsministeren — alt i alt, sammenlagt med de løbende Administrationsudgifter gennem 10 Aar, ikke kan anslaaes til mindre end 5—6 Mill. Kr., der lagt til det samlede Præmiebeløb paa 31 Mill. Kr. bliver 36—37 Mill. Kr.

Men hermed er Omkostningerne ved Nedkulingen af de 100 Mill. Kr. ikke sluttet. Dertil kommer baade de øgede offentlige Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelser, som Lovforslaget nemt kan give Anledning til, og endelig det Indtægtstab for Statskassen, som en Nedgang i Forbruget af stærkt beskattede Forbrugsvarer vil kunne medføre. Hvis denne Forbrugsnedgang fandt Sted f. Eks. væsentlig for Tobak og Øl, kunde alene Statens Tab af Indtægt komme til at beløbe sig til mellem 50 og 100 Mill. Kr., maaske nærmest det sidstnævnte Tal, og sammenlagt med de direkte Omkostninger ved Præmieobligationslaanet paa 37 Mill. Kr. og de øgede Udgifter til Arbejdsløshedsunderstøttelser kunde de samlede direkte og indirekte Omkostninger i værste Fald blive større end de 100 Mill. Kr., som det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa.

Selv om det nu ikke gaar saa galt, er det dog temmelig sikkert, at de 100 Mill. Kr.s Nedkuling vil koste i Præmier og Omkostninger, øgede Arbejdsløshedsunderstøttelser og Indtægtstab for Statskassen ved nedsat Forbrug og deraf følgende mindre Forbrugsafgifter mindst et halvt Hundrede Millioner Kroner, snarere mere, idet den Rente, de nedkulede Penge eventuelt giver ved at blive anbragt i Nationalbanken, vel er lig Nul. Det vil altsaa sige, at dette Forslag uvægerligt, hvis den højtærede Finansminister da ikke gennemfører Skattestop og Besparelser paa Statsbudgettet i de kommende Aar, vil kræve flere Skatter. Ja, der er naturligvis den Udvej, at baade Præmierne og Omkostningerne og de øgede Udgifter ved Arbejdsløshedsunderstøttelser og Dækning for Tabet ved mulig Nedgang i

Forbrugsafgifterne tages af de 100 Mill. Kr., men i samme Grad man gør det, formindskes Pengebindingen, og den øgede Skatteudskrivning undgaas ikke, den udskydes blot. Derfor er dette Forslag ogsaa i Realiteten et maskeret Skatteforslag. Man udskyder blot Tidspunktet for den egentlige Skatteudskrivning i Haab om, at noget vil vise sig.

Det maa oprigtigt haabes, at dette maskerede Skatteforslag ikke ophøjes til Lov. Det henvises muligvis til det Udvalg, der i Forvejen arbejder med de Skatte- og Skattefrihedsforslag, som i den senere Tid er forelagt dette høje Ting. Jeg maa da henstille til Udvalget, at det skænker de af Retsforbundet stillede Forslag om Skattefrihed for Overarbejdsfortjeneste og Skattefrihed for visse Opsparinger Opmærksomhed. De vil nemlig begge stimulere baade Opsparingslysten og Genopbygningen paa en sund Maade. Retsforbundets Forslag kan i Modsætning til det her foreliggende, der blot nedkuler den brede Befolknings Penge, give f. Eks. Arbejderen en Opsparingsmulighed i Kapitalgoder og saaledes blive en Vej for ham til at blive Ejer eller Medejer af Produktionsmidler. Det er noget helt andet end blot Udsigten til Profit ved Lotterispil, som er det eneste, Finansministeren har at byde paa, en Profit, som Staten i øvrigt tager 15 pCt. af, saa snart det drejer sig om Gevinster over 200 Kr. Hvorfor har man i øvrigt ikke formindsket Gevinsterne med de 15 pCt. — det synes almindelige Mennesker det naturligste, og det maatte vel ogsaa være omkostningsbesparende — fremfor at operere med et større Beløb, hvorfra skal trækkes 15 pCt., for hvilke der antagelig baade skal kvitteres, og over hvilke der skal udføres visse Posteringer?

Som allerede nævnt siges der i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Formaålet er at stimulere Opsparingen, men dette Forslag er ikke en direkte Vej til Stimulering af Opsparingslysten. Det er en helt anden Lyst, nemlig, som allerede sagt, Spillelysten, Spillelidenskab, man stimulerer for derigennem at faa Folk til at kaste gode Penge ud efter en daarlig Chance. Folk lokkes til at give Afkald paa Købekraft i Haab om Gevinst, skønt Sandheden om dette Lotteri som om Lotterispil i øvrigt er, at Niternes Antal er størst. Og det er ingen særlig formildende Omstændighed, at Indskuddet betales tilbage efter 10 Aars Forløb, for baade Gevinst og Omkostninger skal gennem Skatter betales af alle Tabere, der nok vil udgøre mere end 90 pCt. af alle Spillerne; det vil sige, de fleste kommer til at betale mere